

направи миръ и съ Гръцы и съ Французы и тъй ся остави отъ борбы-ты.

И въ това время Римскы-ты Папы още ся надѣяхъ да присъединять Българы-ты съ Римокатолическѣ-тѣ Черквѣ; нъ кога Папа Григорій IX видѣ, че е изълганъ въ надѣждѣ-тѣ си, той за да си отмъсти, подбуди въ 1238 г. Маджарскыя (Унгарскыя) краль *Бела* да дигне орѣжје противъ Българы-ты и той го послуша, та нападнѣ на Българіѣ; нъ Асѣнь гърдо ся опрѣ на Маджарскы-ты войскы, които бѣхъ на дошли по Дунавскы-ты брѣгове и изгони ги изъ Българскы-ты прѣдѣлы; тая война испослѣ ся свърши съ примиряване. Оттогази Българско-то царство остана на мира, дори до когато умрѣ Иванъ Асѣнь II (1241 г.). Слѣдъ смърть тѣ на тоя славный Българскый царь, който ся нарѣче и *Самодържець*, политическый животъ на Българіѣ начина да губи своѣ-тѣ дѣятельность и отъ день на день да отелабва. Маловозрастни-ти негови сынове-наслѣдници *Каломанъ* отъ първѣ-тѣ му женѣ и *Михаилъ* отъ вторѣ-тѣ, являвахъ ся на прѣстола, като сѣнкы по между партіи-ты и мятежный духъ на боляры-ты.

КОЛОМАНЪ I.

Каломанъ е былъ на дванадесять години, кога пріялъ царскый вѣнецъ, та заради това и неможя да царува много врѣмя: защото всякой отъ дръжявны-ты първенцы искаше да му бѣде управитель, а от-това ся породихъ въ царскыя дворъ голѣмы ненависти